

Biblická hodina – 11.11.2021

Suspírium: „A nepripodobňujte sa tomuto svetu, ale premeňte sa obnovením zmýšľania, aby ste vedeli rozoznať, čo je Božia vôľa, čo je dobré, čo mu je príjemné, čo je dokonalé.“ (R 12,2) Amen.

Začiatočná pieseň: Žalm č. 86:1-5. verše: „Pane, nakloň ucho svoje,...“

Modlitba

Pane môj, už viem, čo mi chýba. Potrebujem Tvoj sluch. Častokrát počujem len seba. Moje narážky, vlastné problémy, všelijaké myšlienky a slová, ktoré nemajú váhu pred Tebou, môj Stvoriteľ a Udržiavateľ. Vyznávam, spolieham sa len na seba, som špinavý, žijem v mukách, cítim sa bez seba, a myslím si, že vlastným všetko, čo mi nikdy a ani teraz nepatrí. Ďakujem, že Ty chceš, aby som len Tebe bol oddaný. Ty si dobrý, Pane, ochotný odpúšťať. Odpusti mi moje previnenia a napoj ma svojou prítomnosťou, obveseľ moju dušu, lebo chátra moje vnútro. Vyučuj ma, aby som jedine z Tvojho slova získal tú radosť, ktorá poteší zarmúteného a naučí ho pokloniť sa pred Tvojou veľkosťou. Príď, a vyuč ma svojej ceste, lebo len vtedy budem žiť. Tvoje meno je najkrajšie a najsladšie, drahý Ježiš. Ty si veľký, nikto sa ti nevyrovná, prosím urovnaj moje chodníčky, aby som cítil, že Ty ma vypočuješ pre meno Tvojho Syna, môjho jediného Pána. Amen.

Biblický text: Kniha Žalmov 86. kapitola

„1 Dávidova modlitba. Nakloň svoj sluch, Hospodin, a odpovedz mi, lebo som úbohý a chudobný. 2 Ochráňuj ma, veď som ti oddaný. Pomôž mi, svojmu služobníkovi; predsa si môj Boh, spolieham sa na teba! 3 Zmiluj sa nado mnou, Pane, veď celý deň volám k tebe! 4 Obveseľ dušu svojho služobníka, k tebe ju, Pane, povznášam. 5 Ty si dobrý, Pane, ochotný odpúšťať. Oplývaš milosťou voči tým, čo k tebe volajú. 6 Hospodin, nakloň ucho k mojej modlitbe, všímaj si môj úpenlivý hlas. 7 Volám Ťa, keď som v tiesni, a ty mi odpovieš. 8 Nikto medzi bohmi sa ti nevyrovná, Pane, ani tvojim dielam. 9 Všetky národy, ktoré si utvoril, prídu sa ti pokloniť, Pane, a uctiť tvoje meno. 10 Ty si veľký a konáš divy, ty jediný si Boh. 11 Vyuč ma, Hospodin, svojej ceste a budem žiť podľa tvojej pravdy. Sústreď moju myseľ, aby som mal bázeň pred tvojím menom. 12 Chcem ti ďakovať, Pane, môj Bože, celým srdcom a navždy velebiť tvoje meno. 13 Veľká je tvoja milosť voči mne, vyslobodil si ma z hlbín ríše mŕtvych. 14 Bože, napadli ma pyšní ľudia, tlupa násilníkov striehne na mňa, na teba nedbajú. 15 Ty však, Pane, si Boh milosrdný a milostivý, zhovievavý, plný lásky a vernosti. 16 Obráť sa ku mne a zmiluj sa nado mnou, obdaruj svojho služobníka silou, zachráň syna svojej služobnice! 17 Daj mi znamenie svojej priazne, nech moji neprajníci zahanbení vidia, že ty, Hospodin, mi pomáhaš a potešuješ ma.“

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

1a. verš:

Dávidova modlitba má osobný charakter. Nie je uvedený žiadny bližšie určený moment z Dávidovho života, ktorý by spresnil okolnosti jeho modlitby. Dávid mal zvláštny vzťah s Hospodinom a tu cítiť jeho oddanosť, jeho otvorenosť a jeho súhlas s Božím konaním. Obvyklým obratom sa oddáva Pánovi.

1b-7. verše:

Žalmista poukazuje na svoje poníženie. Keďže je obdarený Božou milosrdenosťou, obkľúčili ho nepriateľské sily. On však ostáva verný Hospodinovi. Je skutočným „*chasídom - verným*“ v spoločenstve vlastného ľudu. On vie, komu uveril, Hospodin je jeho Boh a jednou nádejou pre jeho život. IBA v Neho dúfa. Nemôže sa nikam obrátiť IBA k NEMU. Má také poznanie, ktoré sa mu neodníme. Vernosť verného. Vernosť Pána. Vzťah dôvery. Ako ju pestujeme my v nepriaznivých časoch nášho života? Vzťah človeka a Boha, ktorý nie je narušený ani utrpením. Pevné puto ako spevňujúce lano. Poznáme Pána ako dobrého Pána, lebo vernému človeku Boh dožičí víťazstvo. Boh sa ozve, keď precíťujem bolesť. Boh sa zjaví, keď mám ťažkosti. Boh je prítomný, keď som na mizine. Žalmista nemá inú možnosť, a ani ty, drahý brat a milá sestra, volaj Pánovi s neoblomnou vierou, s tou istotou, že Hospodin obráti svoju tvár k volajúcemu vernému, ktorý sa len v Jeho náručí cíti bezpečne.

8-13. verše:

V týchto veršoch žalmista oslavuje Hospodina a Jeho spásonosné dielo. Ako koná Hospodin v živote žalmistu? Tak ako jediný Boh. Jemu sa nikto nevyrovná. Chasíd - verný sa má obrátiť iba k Nemu. Nemá inú možnosť. Len On je Boh, nikto iný. Jeho dielom je stvorenie. Jeho dielom je nové stvorenie. Iba On vie medzi národmi utvoriť také spoločenstvo, v ktorom Jeho vzýva každý. Iba Ty. Výlučne Ty, lebo Ty si Boh. Túto výhradu sa musíme naučiť aj my. Výhradne Jeho osoba, Jeho milosť, Jeho milosrdenstvo, Jeho tvár, Jeho uši, Jeho oči, Jeho dielo. On koná. Je pripravený pomoc nám, a to je také silné, a to je také osobné, že len On vie takýmto spôsobom zasiahnuť človeka. Nikto a nič nemá takú milosť. Nikto a nič nemá podobnú víziu ohľadom môjho, nášho života ako Hospodin, môj Boh, náš Pán. Ako si na tom ty, drahý brat a milá sestra? Cítiš túto pomoc? Zažívaš každodenne tento milosrdný prístup, alebo sa len zahrávaš s možnosťou, že sa mu zveríš. Boh nie je jedna z možností, ale jediná možnosť. Nezabúdaj! Neodvrhni Božiu milosť, len preto, lebo pred sebou vidíš také zátarasý a prekážky, ktoré sú nadmieru vysoké a pre teba, samého a samú neprekonateľné. Buď odvážny a pracuj na sebe hlavne v modlitbách, aby si nikdy nepocíťoval tú úzkosť, ktorá prežiera Tvoje, moje, naše vnútro, keď problémy narastajú a naša sila je v koncoch. Jemu sa nič nevyrovná. Človeka, ktorý osobne

verí, a bol zasiahnutý Božou milosťou zachráni iba jediný vladár nad všetkými národmi sveta. Svoju moc a divy predivným vyslobodením ukáže svojmu vernému i svojmu ľudu. Z poníženia a z potupy verného jednotlivca i celého národa existuje jediná cesta, a to Hospodinovo milosrdenstvo.

Túto cestu je potrebné každodenne vyučovať i pre verného žalmistu. Táto opakovaná prosba žalmistu sa objavuje viackrát. „Vyuč ma svoje ceste, Pane...“ Kedy sme sa naposledy takto modlili? Naplánované cesty, plánované návštevy, termíny máme každý. Zamobilovaní, zariadení, naprogramovaní a motorizovaní kresťania, ktorí sa musia vrátiť práve v modlitbách: „načasuj nás Pane Ty.“ Tvoja cesta, Tvoja myšlienka, Tvoja sila, Tvoja láska, Tvoja výpoveď. Tvoja a nie moja. Ako veľmi chýba Boží plán, Pánovo časovanie z našich životov. Takto a nie inak. Utíšená duša pred Pánom sa len vo vrúcnych modlitbách naučí to, čo mu tento svet celkom vzal. Kde sme? Prečo sme tu? Kde sa chystáme? Sme na všetko pripravení? Môj život, Tvoj život, náš život, kde sa prepojil s Božou cestou? Kde sa prelína tá nebeská dráha s mojou dráhou pozemského života? Kedy sme povedali osobne a úprimne Pánovi: „Prosím, tu je môj život, veď ma Ty sám?“ Vďakyvzdanie za Božiu milosť. Poďakovanie za Jeho priazeň. Táto Božia cesta by mala verných viesť k vyznaniu viery, lebo Hospodin je Pánom nad svetmi a národmi. My sme sa dobre naučili Božej ceste? Máme pripravenú zvesť pre tých pohanov, ktorou by sa bližšie a bližšie dostali k Hospodinovi zástupcov? Sme vyučení jeho ceste alebo sa len tvárime, že bolo by dobré prehovoriť o spoznanej milosti v Ježišovi Kristovi, ale my sa bojíme, my sa zdráhame, my sa opierame o iných, ktorí vedia lepšie a krajšie rozprávať.

14-17.verše:

Žalmista však znova upadá do náreku a volá po Pánovi. Jeho skúsenosti poznáme, veď odznegli tóny vďaky. On skutočne pozná Božiu vernosť. A predsa sa vracia tam, kde bol pred modlitbou. Jeho stav je vážny, a to je chorobný stav celého ľudstva. Prečo hľadáme len na seba a na svoje duchovné rozpoloženie, keď poznáme Božiu milosť? My alebo On? Naša slabosť alebo Jeho milosť? Tento Pán môže život vziať a darovať. Utláčaný človek nepozná pravého Boha? V nebezpečenstve nepoznáme zdroj záchrany? V ťažkých situáciách sa nevieme zveriť Hospodinovi, Ktorý prináša osobné i kolektívne víťazstvá. Bez Boha to nepôjde. Len s Ním a v Jeho prítomnosti. Žalmista práve preto volá konkrétne na svoju úzkosť. Nie o sebe hovorí Pánovi, ale na sebe chce zakúsiť Jeho priazeň, aby jeho protivníci videli a zostali zahanbení.

Biblický text: Druhý list apoštola Pavla Timotejovi 1, 8-14

„8 Nehanbi sa teda za svedectvo o našom Pánovi ani za mňa, jeho väzňa, ale spolu so mnou znášaj utrpenie za evanjelium, posilňovaný Božou mocou. 9 Boh nás zachránil a povolal nás svätým povolaním, nie podľa našich skutkov, ale

podľa svojho vlastného rozhodnutia a milosti, ktorú nám dal v Ježišovi Kristovi pred vekmi. 10 Táto milosť sa teraz stala známou zjavením nášho Spasiteľa Ježiša Krista; on odstránil smrť a svojím evanjeliom vyviedol na svetlo život a neporušiteľnosť. 11 Ja som bol ustanovený za hlásateľa, apoštola a učiteľa tohto evanjelia. 12 Preto aj toto trpím, ale nehanbím sa, veď viem, komu som uveril, a som presvedčený, že on má moc zachovať, čo mi bolo zverené až do onoho dňa. 13 Ako vzor zdravých rečí maj to, čo si počul odo mňa vo viere a láske v Ježišovi Kristovi. 14 Pomocou Ducha Svätého, ktorý prebýva v nás, zachovávaj to dobré, čo ti bolo zverené.”

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

8. verš

Timotej má vydávať svedectvo. Má sa stať martýrom. Má byť doslova mučeník a trpiteľom pre slávu Ježiša Krista. Má sa stať človek, ktorý sebaobetavo vykonáva svoje povolanie, teda svedčí. Pavol nežiada malú vec, lebo svedčiť o živote, o pravde a o ceste Ježiša Krista, je martýrium. Máš sa hlásiť za nasledovníka umučeného Krista a nasledovania zásad uväzneného apoštola. Ježiš však na tejto zemi nikdy nehľadal česť a poctu, ale združil sa do spoločenstva tých, ktorí žili na okraji spoločnosti. Nemocní, postihnutí, colníci a neviestky poslúchali Ježiša Krista. Svedectvo – martýria, znamená pridať sa k tým, ktorí patria do tej skupiny, kde je viditeľná prehra. Je to súdené tým, ktorí sa k Ježišovi pridajú. Ježišovo „nasleduj ma!“ neznamena zážitok, ale krutú realitu: „*Líšky majú svoje nory a nebeské vtáky hniezda, Syn človeka však nemá kde hlavu skloniť.*“ (Mt 8,20) Znášať utrpenie pre evanjelium je poctou každého mladého Timoteja. Prijaj účasť na Ježišovom a Pavlovom utrpení. To je Boží údel, a spája do spoločenstva utrpených a trápených, lebo svedectvo o Ježišovom spásonosnom konaní, vedie k vytrvalosti a priznaniu Jeho vlády. Ako sme na tom s utrpením pre Krista? Aké kresťanstvo sme si prijali? Raz-dva sa zbaviť hriechov? Ale ako? Tak jednoducho, ako sme to videli na Golgotskom kríži? Kto prijme Krista, neprijíma Ho len do krásnych a malebných období života, ale aj do všedných a krutých dní. Kristus a Jeho utrpenie musí byť viditeľné v našich životoch. Hanba a hanobenie Krista patrí aj nám. Preto nás prenasledujú aj dnes. Preto existujú krajiny, kde čítať Bibliu je smrteľný hriech. Preto vedia jednotlivé režimy premrhať čas tým, že konšpiráciou vytvárajú umelých vrahov. Náš Vykupiteľ a Spasiteľ bol na vine, že zákonníci a farizeji sa pridržali Božieho zákona. Svedčiť, veriť a povedať Kristovu pravdu tomuto svetu.

9-10. verše

Práve preto Pavol ospevuje v Kristovi zjavenú milosť, že On ako nikto a nič sa môže spolupodieľať na svedectve. Čo je spása? Kto dokonal našu spásu? Apoštol Pavol to vie. Boh je činiteľ a hýbateľ vecí. Čo Boh, čo Kristus pre nás, pre

nasledovníkov Kristovej cesty vykonal, to je život. Jednajúci je Boh. Konateľom celého sveta je Boh. Spása práve preto nie je zo skutku, ale z milosti. Boh ju zjavil pred vekmi, a tým zlomil na jednej strane moc smrti, a na druhej strane zjavil život a neporušiteľnosť. To je skutočný protiklad. Proti sebe stojí zmena a neporušiteľnosť. Proti sebe stojí život a smrť. V protiklade stojí zemská moc, od ktorej človek sa strachuje a Najvyšší, Ktorý je Živý a Jedinečný. Boh v Kristovi zničil to, čoho sa človek najviac bojí. To je Ježišovo zjavenie. To je skutočné tajomstvo Kristovo. Neporušiteľný život je náš v Kristovi. Práve preto Ježiš je Spasiteľ. Dar života je nemenný, teda večný, nikto ho neporuší, ale kto verí v Ježiša, má večný život. Život v plnosti. To je skutočné nové stvorenie. Protiklady sveta a neba. Protiklady života a smrti. Protiklady Ježiša Krista a Satana. Obrovské mínus a obrovské plus. Ako to? Kto má pravdu? Kto ma v skutočnosti spasí, a udelí spravodlivosť? Ako to získať? Nijak! Je to z milosti. Druhý termín, ktorý Pavol používa je povolanie. Je to povolanie Timoteja alebo povolanie všetkých kresťanov? Hymna myslí na obe povolania. Timotejova služba je však špeciálna: Povolanie k hlásaniu evanjelia. Povolanie od Boha. Povolanie k svätosti. Je to Božie rozhodnutie v živote každého z nás. Prichádza z milosti. Časové určenie od večnosti myslí na Boží plán spásy v Ježišovi Kristovi. Pre každého, presnejšie pre kresťanov.

11. verš

Zvestovateľom evanjelia je samotný Pavol. Hlásateľ Božieho slova. Pavol sa považuje za posledného apoštola. Pre svoju činnosť používa hlásanie slova Božieho. Jeho služba je hlásať živé a účinné slovo Božie. On je posol a oznamovateľ Ježiša Krista. Sprostredkuje Božiu vôľu. Potrebnú náuku odovzdáva. Na ďalšej generácii, teda na generácii mladého Timoteja stojí učenie hlásaného Slova Božieho. On vykladá, On spolu žije s cirkevným zborom. Učiť teda má nová generácia na čele s Timotejom (ITim 4,12-16), poverení biskupi (ITim 3,1-5), niektorí presbyteri (1Tim 5,17) a v obmedzenej miere i vo viere žijúce staršie ženy. (Tit 2,3) Takže každý z nás má svoju službu. Povolání v Kristovi nebudte ticho, lebo veľmi chýba učenie. Ozvite sa! Stojte rozkroční a stojte roznožení, aby Váš postoj bol viditeľný. Porozprávajte sa so svojimi o tom, čo znamená spása z milosti.

12. verš

Pavol práve preto trpí, lebo vie, čo a ako má vykonávať. Vykonával to svedomite, ale viacerí zo spoločenstva „*hnali sa za učiteľmi, lebo im štekli uši.*“ (IITim 4,3) Apoštol Pavol znáša utrpenie pre Kristovo meno. Väzenie nenapomáha jeho poslaniu. On je väznený za hlásanie Slova Božieho. Avšak nebojí sa, lebo vie, že patrí k víťaznej strane. On pozná Toho, Komu uveril. Nepotrebuje INÉHO SPASITEĽA, iba Krista. Osobný vzťah medzi bratmi a sestrami sa totiž odkrýva

práve osobným vzťahom s Ježišom Kristom. Kto je s Ním úzko prepojený, tomu služba k bratom a sestrám je očividná. Pavlove presvedčenie pramení z viery v Pánovi. Uložený poklad v Jeho srdci je živý a čerstvý aj vo väzení. Čerstvosť našej viery vo všedných dňoch a vo vlastných väzeniach. Tak chýba živý Kristus z kresťanských spoločenstiev, lebo Jeho čistota a Jeho moc poukazuje na to, čo sme dostali. Uložený poklad každých nás je živá viera v Kristovi. Táto viera aj tam pôsobí, kde človek si ani nepomyslel, že sa dostane. Či to je väzenie, nemocnica, ústav pre doliečovanie, to je jedno. Živá viera v Kristovi pomáha všade hlásať evanjelium života. Všetko si treba uložiť až do príchodu Ježiša Krista. Do Jeho druhého príchodu nech nás zaobstará uložený poklad v srdci. Živá viera v našom Spasiteľovi a Vykupiteľovi.

13. verš

V tomto verši apoštol Pavol každému spolupracovníkovi odovzdáva nádej. Dôveru v Božej moci. Pripomína mu to, čo už pozná. Tvojím vzorom nie som ja, drahý Timotej, ale moja nádej, že Ježiš Kristus je všadeprítomný Boh. Dielo Božie pretrváva aj vtedy, keď si človek myslí, že potrebuje niečo celkom iné. Božia milosť je však stála a ponúka vždy prebudenie. Vyznaj svoju vieru a budeš vzorom. Prehovor o tom, čo je v TEBE ako poklad uložený. Staň sa misionárom vo vlastnom zbore, kde nádej v Kristovi chátra. Staň sa diakonom v nemocnici s tou vierou, ktorá vie povedať aj dnes pri nemocničnom lôžku: „*nič nie je nemožné, lebo Boh je láska.*“ Zdravé učenie v Kristovi sa stane cieľom a hlásaným výkladom. Duchovné zdravie veriacich je podmienené zdravým učením. Čo vieme o Kristovi? Ako hlásame Krista? S nádejou, s vierou a láskou? Je v nás čerstvosť evanjelia? Žijeme životom Kristových šľapajach? Učíme sa? Vzdelávame sa?

14. verš

Tento uchovaný poklad je dobrý, krásny a správny. Uchovanie pravého učenia za pomoci Ducha sily, lásky a rozvahy. Čo uchovávame vo vlastných životoch?

Záverečná modlitba

Vyzývam milých bratov a drahé sestry, aby sa doma vo svojej tichosti pomodlili za to, čo Vás povzbudilo, alebo za tú slabosť, ktorú ste vyrozumeli pri čítaní biblického textu.

Modlitba Pánova

Požehnanie: „Žena videla, že by bolo dobré jesť zo stromu, lebo strom je na pohľad lákavý a na získanie múdrosti vábivý.“ (IMojž 3,6a) Amen.

Záverečná pieseň: Chválospev č. 466: „Ó, Sion povstaň, veď máš úloh veľa...“